

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року 2:50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Критичний день.

(+) Пятниця була критичним днем для міністерства д-ра Кербера і для ради державної. Зараз на першій засіданю ради державної вказав др. Кербер на конечну потребу ухваленя бюджету до Різдва, що би опісля можна приступити до угоди з Уграми і до торговельних договорів. В своїй програмовій річі заняв др. Кербер рішуче становище супроти Угрів і викликав там остру відповідь. Тим більше отже для переведеня угоди потребував др. Кербер кріпкої піддержки від ради державної. Тим часом рада державна забанила ся наглими внесеннями, з яких не можна було приступити до дневного порядку — першого читаня бюджету. В пятницю мав др. Кербер їхати до Пешту переговорювати з Сельом і до Геделе, що би здати цісареві справу з політичного положеня. Мусів отже мати щось певного в руках, мати якусь опору і підпору, а такою міг стати лише почин бюджетової розправи.

Перед самим засіданем в пятницю бюро президента палати і бюро міністра-президента були місцем вельми оживлених пересправ. Розходило ся о те, що би нагли внесеня чеських радикалів, Романчука і Айзенкольба відпочити по першій читаню бюджету і в пятницю перейти до дневного порядку. Одні робили свою згоду на те зависимою від других. Айзенкольб дав ся наклонити. Чеські радикали домагали ся від президента, що би установив чеських стенографів для списуваня чеських промов, на що президент не міг згодити ся. Прийшла черга і на Русинів. Покликано Барвіньско-го, Василька і Романчука до президента, котрий представив їм цілу грозу положеня, що міністерство мусіло би внести димісію

або приступити до розвизаня ради державної, наколиб не повело ся в пятницю розпочати бюджету. Посли рускі заявили, що домаганя їх були все вельми умірені, а правительство не оглядало ся на них і що они готові згодити ся на відроченє внесеня по першій читаню бюджету, наколи правительство покаже певну прихильність для потреб руского народу. Відтак покликано згаданих послів до міністра-президента, у котрого находив ся також міністер просвіти др. Гартель. Рускі послы представили, що останними часами домагали ся заснованя рускої гімназії в Станиславові, але хоч се домаганє зовсім оправданє з педагогічних і народних причин, сойм опер ся тому. Послы готові причинити ся до того, що би в пятницю можна дійти до дневного порядку, наколи правительство подбає, що би їх оправданє домаганє здійснило ся. Одержавши з боку обидвох міністрів потрібне запевненє, згодили ся рускі послы на відроченє свого внесеня. Остали отже лише два внесеня чеських радикалів, котрі покінчено до 4-ої години пополудни, а в тій хвилі, коли др. Кербер виїхав поїздом до Геделе і Пешту, приступила посольска палата до бюджетової розправи. В суботу був др. Кербер у цісаря і здав справу з парламентарного положеня а відтак в Пешті переговорював з Сельом і вернув до Відня. Пятниця була отже критичним днем, бо міністерство мало намір подати ся до комісії, наколиб не повелось було дійти до дневного порядку, а в разі непринятя димісії мусіло би послідувати розвизанє ради державної. Сі трудности усунено, а рускі послы вийшли з конкретним успіхом, що в 1902/3. році можуть мати руску гімназію в Станиславові.

4)

Богдан Барвіньский.

З'їзд

галицького князя Данила з угорським королем

Белею IV в Прешбурзі 1250. р.

(Історично-критична аналіза).

На тім уриває ся звістка німецької літописи; Г.-в. літопис не каже нам, чому Беля перервав війну. Ми знаємо лиш те, що Данило, котрий ішов єму в поміч, не іде дальше як до Прешбурга, а то по тій причині, що тут прибули послы. З сего однак можна догадатись: 1) що Данило мав іти ще дальше поза Прешбург, се є до Австрії, 2) що не пішов там диятого, бо Беля, котрий ще перед прибутєм Данила вирушив у похід, вернув з Австрії, очевидно за намовою тихже послів (хоч про те літопис не згадує). За те згадує літописець про прибутє послів аж до самого Прешбурга, подає тими словами: «Въ бо царь обдержалъ Ведень, землю Ракушську и Штирську: Герцюк бо уже убьенъ бысть».

Про причину прибутя послів брак згадки в німецькій звістці.

Три висші згадані історики пояснили хибно на основі сего, що австрійскі краї в часі прибутя послів до Белї були в посіданю німецького цісаря і що се були власне єго послы. Проф. Грушевський означував навіть час подій на основі реченя «Герцюкъ бо убьенъ бысть», яке, на єго думку, враз із словом «уже» свідчить про се, що події, занотовані у звістці Г.-в. літописи мали місце сейчас по смерті останього Бабенберга. Ми однак думаємо, що слово «уже» означає тут щось цілком противного, а іменно літописець ужив єго в значіню «уже» —

15)

LABOREMUS

ДРАМА В 3 АКТАХ

∞ БЕРНШТЕРНЕ БЕРНСОНА ∞

переклав Лев Лопативський.

БОРНИ

(притакує).

ЛЯНГФРЕД

Бути такою без серця! Так надуживати музику! (переходить ся раз там і назад). Сего ви не повинні були оповідати мені. Належу до тих, які такого вже ніколи не забувають.

БОРНИ

(відносить єм, тиско). Ви і не повинні би.

ЛЯНГФРЕД

(пристає).

БОРНИ

Сеж маєте прецінь Русалку!

ЛЯНГФРЕД

Се — Русалка?

БОРНИ

Така темна і пристрасна. У неї фарба єї елементу.

ЛЯНГФРЕД

Така она і у мене. Не сумнівайте ся про те! — Але така зимна?

БОРНИ

Филя є зимна.

ЛЯНГФРЕД

Она любить і хоче виринути до гори.

БОРНИ

Так. Але те, що між тим зайшло, убиває єї.

ЛЯНГФРЕД

(вдохновено). Розуміє ся! — Отже: він мусить бути жонатий.

БОРНИ

Так.

ЛЯНГФРЕД

Сей, кого любить Русалка, мусить бути жонатий! — Русалка — Русалка бачить їх обох одного разу, як ходять разом понад беріг. Ось так. Бачить, що они обнимають ся. Тоді постановляє убити їх. Сейчас! — Громи і пекло!

БОРНИ

Тому підлегує ся їй і манить.

ЛЯНГФРЕД

Тягне єї до себе. Борба! Темний голос і ясный голос. І хори духів! З над моря і з над землі. Які краски!

БОРНИ

Але тоді він не повинен вже більше хотіти знати єї.

ЛЯНГФРЕД

Се певно! Зовсім природно! Русалка нарушила закони, яких не знала. Она загородила собі дорогу до світа, до якого хотіла перебити ся! Она не уміє інакше.

БОРНИ

Так отже хиба єї назад втрутити до моря?

ЛЯНГФРЕД

Назад до моря! — Контури розширюють ся, і оба непримиримі елементи... (більше до себе самого). Мущу се зараз розповісти.

БОРНИ

Правда, ви прецінь працюєте разом з одною!

давно¹⁾. Він очевидно, не зважав на ніщо не значуче претендоване Германа баденського до австрійського престолу та подав у своїй звістці, що австрійські краї ще в хвилі прибуття посольства до Белі IV (се є протягом кількох літ від смерті Фридриха II Бойкого) були в посіданю цесаря Фридриха II. Се не противить ся історичній дійсності, бо, як ми висше згадували, в 1250. р. в часі напад на Австрію завідував австрійськими країми в імені цесаря граф Майнгард з Гориції що проф. Грушевський ігнорує²⁾. Власне тому прибули послы до угорського короля, що цесар ще так довгий час по смерті австрійського герцога держав Австрію та Стирию в своїм виключнім, на думку сусідів, цілком неправим посіданю. Цілю посольства було нарадити ся з угорським королем, що треба в тім случаю чинити. З природи річи ся справа припала до рішення двом найближшим і наймогутчішим сусідам, королям чеському та угорському.

Так отже в реченю «бъ бо царь...» годить ся бачити причину прибуття послів (сеж ясно видно з літопису), а не поясненя самого літописця, від кого посольство походило.

Між послами, що прибули до Прешбурга, бачимо у звістці Г.-в. літописця якогось «царського воеводу» (се також було одним із аргументів за тим, що згадане посольство походило від німецького цесаря). Оно здаєсь дуже дивним, що цесарський воевода міг робити між послами сторонниками чеського короля, які нараджували ся над видобутем австрійських країв з рук цесаря.

(Конець буде).

Війскові практики в Галичині.

Як звісно, перед лавою судів присяглих ведє ся тепер у Львові процес против дневників, що свого часу описували різні війскові «практики». Ми не подавали справоздань з судової салі задля недостатку місця. Вирочім розправи не були нічим інтересні; покликані свідки або нічо не виділи і не пригадували собі, — о скільки ще стоять в звязи з війсковістю, або потверджували зміст інкримінованих статей. Інтересніше було се, що війсковий заряд Х. корпусу робив судови всякі труднощі у виданю жаданих актів та доставленю потрібних свідків, так що доперва по кількарізних відозвах та відкликаню ся до міністерства війни, суд поставив на своїм.

Приговор западе завтра. Трибунал поставив судям присяжним 126 питань. Щоби дати ясний, а короткий образ сего величезного, а дуже ха-

¹⁾ Cfr. Miclosich: Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum. Vindobonae 1862. (вид 2.) стр. стр. 1029 sub voce «оуже» *žbъ, iam, «плати».*

²⁾ До сего-ж часу, як ми то висше старали ся доказати, відносять ся звістка Г.-в. літописця.

рактеристичного процесу, подаємо інтерпеліцію пос. Бойка, внесену в сій справі в палаті послів на дни 22. с. м. до міністерства краєвої оборони. Ось она:

Чим раз болочійше втискає ся ярмо милітаризму на карки широких мас населеня, що з болем серця мусять дивити ся, як їх дітий мучать і катують різні здичілі одиниці в цілком безглузний спосіб, що не має нічо спільного з цілями війсковости. Під добу підносять ся загальний голос протесту угнетеного, цивільного населеня, а се хіба є найліпшим доказом, що в війсковій системі мусить зайти як найскорше радикальна зміна, коли ся система не має стати жерелом глибоко огірчення цивільного населеня, коли не має зродити страшної, а в наслідках необчисленої, суспільної ненависти. Нині нема права, нема справедливости для людей, яких судьба ближше звязала з війсковістю, а є лише ужитє і надужитє всяких средств, яких достарчує привілей і могутність армії. Се розпучливий стан. Зойк катованих вояків тлумить цястук на кошаревих подвір'ях, прояви справедливого невдоволеня, а нераз і рознуки, замикає ригель війскової тюрми, придавлює ся огірчене фізичною силою, а покликані сфери повинні подумати про те, що найперше треба усунути жерело огірчення, а доперва опісля буде можна сказати, що огірчене не є справедливим.

Вже нераз підносив ся і в сій палаті голос скарги на милітарні практики в Галичині, нераз наводжено тут факти, від яких волосє стає дубом, а які п. міністер краєвої оборони прийняв мовчки до відомости і зовсім на них не реагував, або що найвисше збивав голословними запереченнями та запевненнями.

В сей спосіб хівським муром відгороджує ся військо від суспільности. Замість горожанського співділання, замість якоїсь ідеології авреолі, яка присьвічувала би громаді, що віддає державі тяжкий податок крові, є лише оправдане ночутє страху, що не іде ся служити державі, але просто на муки, де кождий має право знущати ся над простим вояком, де тайний суд рішає про судьбу вояка, без можности апеліції. І независима праса, якої сьвятим обовязком є дятнувати надужитя, денебудь они появлять ся, є безсильною супроти війсковости і виставленою на такі переслідованя з єї сторони, що треба великої сили волі і характеру, щоби в обороні бідних вояків наражувати себе на процеси і вязницю.

Доказом сего аж надто знана судьба часониса під наз. «Głos przemyśli» та єго редакторів, яких суди присяглих трийцять три рази на підставі переведених ними доказів правди увільняли, а мимо сего війсковість, спільно з перемискою прокуратурою, придавила часониса в найбрутальніший спосіб, а редакторів по нинішній день переслідує процесами і кільками-сячною вязницею. Ясна річ, що перебити таємничі муря кошарів і здобути інформації у всіх подробицях докладні та автентичні є неможли-

вою до виконаня задачею. Звичайно лише якийсь жестокий факт доходить до публичної відомости, факт, якому навіть війсковість не може заперечити, але за те причепить ся леда недокладної дрібниці і надсилає через прислужні собі прокуратурі голословні спростованя, які часопись, під грозою завішеня, є примушеною помістити і то без найменшої уваги зі своєї сторони, а надто редакторам виточують прасові процеси. На доказ сего нехай послужить сліду-ючий факт:

Виходячий у Львові дневник «Kurjer Lwowski» помістив недавно нотатку п. з. «Привязаний до стовпа», після якої одного резервіста 9. полку засуджено за зірванє кількох сливок на варварську кару привязаня до стовпа (Anbinden), що дальше сей вояк слабого устрою, не міг витримати сєї кари і зімлів, що коли єго відтерли, привязали наново, що вкінці наступив у него вибух крові, а по перенесеню єго до лазарету в Хирові, резервіст сконав по другім вибуху крові.

Сю звістку, оперту на автентичній події, війсковість не мала відваги заперечити, але причипивши ся якоїсь недокладности в сій дневницькій нотатці, прислала редакції сєї часописи через львівську прокуратурю голословне запереченє, а надто інтересований в сій справі, перемиский корпус ц. і к. армії виточив процес редакторам «Kurjer a Lwowski»-го, а навіть друкареві, у якого друкує ся часопись, помімо, що сей послідній на поміщенє чи непоміщенє сєї «злочинної» нотатки не міг мати жадного впливу. (В сій справі слідчий суд переслухував також і нашого редактора, з причини передрукованя сєї нотатки в «Руслані». — Ред.)

Друга знов, просто обурююча подія збула ся підчас послідних маневрів в Бучачи, в стаціонованій там команді другого полку драгонів. Ото розмір сего полку, гр. Козебродский, звісний з брутального поведєня з вояками, розказав дня 3. вересня привести до своєї квартири рядового драгона, іменем Гася, і о скільки можна було довідати ся, замкнув ся з ним і жмутом реміня бив бідолаху в такий страшний спосіб, що аж. серце роздирало ся мешканцям сего дому і сусідам звіреного ротмістра. Через чверть години тревала екекуція, через чверть години чути було удари і зойки мордованої жертви, аж вкінці прийшов капраль з кількома вояками, які забрали скатованого вояка до арешту, а на другий день, скривавленого в страшний спосіб, віддано лікарській опіці. Цілу сю подію можуть під присягою ствердити Каспер Пудло, стара жінка, у якої в Бучачи був закватерований гр. Козебродский, єї слуга Аполонія Сива і внуки. Марія Луців і Йосиф Луців. Характеристичним для війскових відносин в Галичині є факт, що вояки по просту боять признати ся до того, що їх катують. Каспер Пудло бачив на подвір'ю, як гр. Козебродский рядового бив по лицю, а коли єго спитав Пудло, він твердив, що зовсім єго не били. Зараз слідуючого дня бачила служни-

ЛЯНГ'ФРЕД
Ні, не разом. Я працюю сам. Але у мене є хтось, з ким я всьо обговорю. Одна велика п'яністка (затяв ся на тім слові). Єї я хочу розповісти (переходить скоро на другий предмет). І ви маєте ледви сімнайцять літ?

БОРНИ
Ні, троха більше. Мені сімнайцять і три місяці.

ЛЯНГ'ФРЕД
Ну, я міг додумати ся, — що ви були трохи старші.

БОРНИ
Я би радо сказав ще одно.

ЛЯНГ'ФРЕД
Чому лиш одно?

БОРНИ
Бо більше не знаю. — Він, так він, той, що любить Русалку, мусять бути мрітеlem.

ЛЯНГ'ФРЕД
Так є і у мене. Мрітель природи.

БОРНИ
Приміром поет або музик?

ЛЯНГ'ФРЕД
Чому?

БОРНИ
Ну, бо таких людей можна борше взяти...

ЛЯНГ'ФРЕД
І ви маєте доперва сімнайцять і три місяці?

БОРНИ
І п'ять днів.

ЛЯНГ'ФРЕД
Ну, і сего я міг додумати ся, бо сімнайцять літ і три місяці було би зовсім за мало. — Чи не маєте більше нічо сказати?

БОРНИ
Лише ще бажанє, щоби там, де буде працювати, був сьвіжий воздух. — Прощайте.

ЛЯНГ'ФРЕД
Дуже скромне бажанє.

БОРНИ
Не можете більше жадати від такої, що має лишє сімнайцять літ, три місяці і п'ять днів (кляне ся).

ЛЯНГ'ФРЕД
(рівночасно). І п'ять днів! Я рад би знати, чи ще не прийде до того кілька годин?

БОРНИ
Піду до себе і почислю. Коли обрахую ся, чи можу знов прийти сюда?

ЛЯНГ'ФРЕД
Але розуміє ся!

БОРНИ
Тоді імовірно я відразу довідалась би, що ваша пані скаже на сю зміну. Ви розповісьте їй прецінь сю історію?

ЛЯНГ'ФРЕД
Як можна так питати? — Отже більше не було нічого?

БОРНИ
Ні, дякую, і сего досить (відклонує ся).

ЛЯНГ'ФРЕД
Іде за нею до дверей, відвертає ся розрадуваний). До побаченя — не правда-ж?

(Дальше буде).

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Небувала, сензаційна програма!

від 16. до 31. жовтня 1901.

При співучасті військової музики 24. п. п.

1) Stack з Мільтоном, найславніші гімнастики на потрібнім реку. 2) The 4 Berrlings, знаменитий акт воздушний. 3) Karley Trio, коміки grotesque і музикальні. 4) Rubens, транспарентний маляр. 5) Francois Rivoli, мімік в товаристві Емми Rivoli. 6) Режисаграф і оркестра 7) Les trois Berg, турецький акт фантастичний. 8) Александер Trebitsch, гуморист. 9) Lina Morganti, артистка в свистаню. 10) Jelli Trio, вокальний терпет і тансерки.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і сьвята два представлєня. Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Лекційна комісія

студентів філософічного виділу львівського університету, яка остає під зверхним проводом проф. Твардовського, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Усні зголошеня приймають члєни комісії щоденно (навіть в неділі і сьвята) на університеті (П. п. Сала VIII) межи 12 год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософічного виділу, Львів, Університет.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,

яко гарна прикраса комнат і Верещагіна, Шевченко в домини і Сластьона, Шевченкова могила.

Картини:

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Др. Александр Богдан КУЛАЧКОВСКИЙ,

субститут надв. адвоката д-ра Отмара Райзера і оборонець в карних справах у Відни, I, Tuchlauben ч. 4 або XIII/9 Suppégasse ч. 9.

З ЖИВОГО І МЕРТВОГО

новелі

Евгена Мандичевского

дістати можна в руских книгарнях

і у автора

площа Академічна ч. 4. П. поверх, по ціні 1 кор. за брошурований і 1 к. 30 сот. за оправлений примірник.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечє будинки і веї предмети движими против огневих шкід.

„Дністер“ припоручил Прєосвящ. Ординарияти Всєч. Духовєнству і вірним всїх трєх Епархій.

Фонди гваранційні „Дністра“ з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор. 11 сот.	разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премій	171.942	„ — „	
Резерва спеціальна	6.000	„ — „	
Фонд емертальний	30.924	„ 54 „	

Тарифи „Дністра“ умірковані. Надвизка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члєни 8% звороту в премії.

„Дністер“ виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Дєлєгата і 2 члєнів.

Поліси „Дністра“ приймають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терєбовлї, Заліщках, Городку і Богородчанях.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Кракові; в таких обезпечєнь через „Дністер“ іде часть провізії на рускі публичні добродійні цілі; поліси і квїти видає Краківське Товариство рускі.

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрєстностях, де ще нема близько агенцій „Дністра“. Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убїгайте ся тільки о агенції „Дністра“.

ВІА ОГНЮ ОБЕЗПЕЧАЙТЕ СЯ ТІЛЬКО В „ДНІСТРІ“.

НА ЖИТЕ ОБЕЗПЕЧАЙТЕ СЯ ТІЛЬКО ЧЕРЕЗ „ДНІСТЕР“.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Прїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годїні				відходить о годїні			
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Станиславова, Пидєскокого, Потуптор				
6:20	з Чернівців (Іцкан, Га. аду), Гусятїна	6:30	до Пидволочиск (Київа) Бродів на дв. головний				
6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава				
7:45	з Янова	8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина				
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:40	до Сколього, до Лавочного (1. лп. до 15. вер)				
8:00	на дв. головний	9:15	до Янова				
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:25	до Пидволочиск, Бродів, Гусятїна дв. Пидз				
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:42	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова				
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	10:20	до Чернівців				
11:45	з Яшова, Любачова, Самбора	10:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята				
11:55	зі Станиславова (Кересмєзе, Потуптор)	1:25	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і сьвята				
12:55	з Янова	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.				
1:10	зі Сколього, Калуша, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.				
3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.				
4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:30	до Яшова, Хирова, Любачова				
5:11	з Пидволочиск (Київа) Бродів на дв. Пидз.	Н і ч					
5:35	на дв. голов.	12:45	до Станиславова				
5:50	з Кракова	6:10	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)				
5:40	з Чернівців, Іцкан	6:20	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно				
6:00	з Сокаля, Белзця і Любачова	6:30	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова				
Н і ч		6:35	до Тернополя, Бродів дворєць головний				
7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	7:32	до Сокаля і Рави рускої				
8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	7:25	до Брухович (13. мая до 16. в.р. в нед. і сьв.)				
9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	7:52	до Янова від 1. мая до 15. вересня				
9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	9:30	до Чернівців і Іцкан				
9:40	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	10:30	до Кракова, Відня, Варшави				
2:40	з Чернівців, Букарєшту	11:00	до Кракова, Відня, Варшави				
2:31	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	11:10	до Пидволочиск, Бродів дв. головний				
12:15	з Пидволочиск (Київа), Бродів на дв. Пидз. на дв. голов.	11:32	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора				
10:20	з Пидволочиск Копичинєць на дв. Підзамче	4:15	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.				
10:02	на дворєць головний	4:45					
3:12							
3:35							

ЗАМІТНА: Пєра нічна числять ся від 6 годїни вечером до 5 годїни 59 мїнут рано.

Час середно-європейскїй равнїть ся від часу львівского о 36 мїнут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мїн. часу львівского. — В місті видають білєти Іуди: Звичайні білєти агенції часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гагсман ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєта звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади Іуди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красівських ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52) в урядових годїнах (8—3 а в сьвята 9—12).

Іздєє і відповїдає за редакцію Лев Лопатинський.

з друкарні В. А. Швігєвского

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришенє зарєстрованє в обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“)

приймає вкладки до опрєцентования на 4%. Позички уділяють ся члєнам за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації, почавши від 200 корон і висше, до половини вартости гіпотєки на сплату в ратах до 10 літ.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або з порукою 2 ручителів відповідних.

Сьвященники не посїдаючи гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителів предложити полісу житєву; обезпечитись на житє треба тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмних обезпечєнь в Кракові.

Уділ члєнський вносить 50 кор. вписове 2 кор.

Члєном бути може тільки члєн обезпечений в „Дністрі“.

З днем 31. грудня 1900 стан:

число члєнів	1857
фонд резервовий	6919 кор. 46 сот
вплаченї уділи	73087 „ — „
вкладки щадничї	806803 „ — „
уділенї позички	763737 „ — „
касовий оборот в 1900 році 2424157 „ — „	

Інформації до позичок уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечєнь „Дністер“.